

תת"ע 3665/08/13 - ג'ודי חאלד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באילת

13 מאי 2015
כ"ד אייר תשע"ה

תת"ע 3665-08-13 מדינת ישראל נ' ג'ודי ח'אלד
תיק חיצוני: 30200938568

בפני כב' השופט גל שלמה טייב
המבקש: ג'ודי חאלד באמצעות עו"ד רוני א. נוג'ידאת
נגד
המשיבה: מדינת ישראל באמצעות עו"ד עודד נגב

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין בהיעדר שניתן כנגד המבקש ביום 10.09.13, על ידי כבוד השופטת א. גרבי, במסגרתו נדון המבקש בגין נהיגה בשכרות לעונש פסילה בן 24 חודשים, פסילה מותנית וקנס.

המבקש, באמצעות בא כוחו, הגיש ביום 27.10.13 בקשה לביטול פסק הדין וכבוד השופטת א. גרבי הורתה ביום 01.12.13 על העברת הבקשה לתגובת המשיבה, תוך שהיא מעכבת את ביצוע העונש ב-60 ימים. המשיבה הגיבה עוד קודם להחלטת כבוד השופטת א. גרבי, כבר ביום 10.11.13 ואולם, בשל טעות שאינה ברורה (ויתכן כי בשל כך שהתגובה קדמה להחלטת כבוד השופטת א. גרבי), לא ניתנה החלטה בבקשה.

ב"כ המבקש, לא פעל לברר מה עלה בגורל הבקשה ורק ביום 09.03.15 הועברה הבקשה לעיוני ובשים לב לחלוף הזמן הרב (שנה ו-4 חודשים ממועד הגשת הבקשה ולמעלה משנה וחודש מאז תמה תקופת עיכוב הביצוע) הוריתי כי המבקש יבהיר אם עדיין עומד על בקשתו ואם הופקד הרישיון, לאור סיום תקופת עיכוב הביצוע.

ב"כ המבקש הודיע ביום 15.04.15 כי עומד על הבקשה וכי לולא "טעות איומה" כלשונו, משלא שם לב כי תקופת עיכוב הביצוע הסתיימה היה פועל להפקדת הרישיון זה מכבר. ההודעה הועברה לתגובת המשיבה וזו חזרה על תגובתה מיום 10.11.13 וביקשה לדחות את הבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר.

אקדים ואומר כי דין הבקשה להידחות.

כידוע, סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי התשמ"ב-1982 קובע שני טעמים חלופיים המצדיקים ביטול פסק דין, כפי שהסביר זאת כבוד המשנה לנשיא (כתוארו אז), השופא ת. אור בפרשת איטליא:

"הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק-דין: קיום סיבה מוצדקת לאי-התייצבותו של המבקש במשפטו או גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי-ביטול פסק-הדין. התנאים אינם מצטברים. יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק-דין גם אם אי-התייצבותו נבעה מרשלנות גרדא. אולם אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה בית-המשפט את בקשתו (השוו לשיקולים המנחים לעניין". רע"פ 9142/01 סוריא איטליא ואח' נ. מדינת ישראל [פורסם בנבו]). (להלן - פרשת איטליא).

לטעמי המבקש לא עומד בתנאי הראשון מבין שני הטעמים וזאת בשל שניים:

ראשית, המבקש לא תמך את בקשתו בתצהיר מטעמו ודי בכך כדי שלא להיעתר לבקשה. יתרה מכך, מהבקשה עולה כי זו נסמכת על פעולות אותן ביצע המבקש למול מערכת בתי המשפט על מנת לברר מה עלה בגורל הדו"ח אותו קיבל. בהיעדר תצהיר תומך ו/או ראיות המבססות את טיעוניו אין בית המשפט יכול לקבל טענות אלה כהוותן. (ראה בעניין זה בפרשת **איטליא**, פסקה 7 לפסק הדין)

שנית, ולגופה של בקשה, אין בטענת המבקש כי איבד את הדו"ח כדי להצדיק את אי התייצבותו לדיון. אף הפניה, ככל שנעשתה לבית המשפט בנצרת, אין בה די. על המבקש היה לפנות למרכז המידע של מערכת בתי המשפט ולברר מה עלה בגורל התיק, שעה שהוא יודע כי מדובר בדו"ח מסוג הזמנה לדין וכי נקבע מועד לדיון בעניינו.

באשר לעילה השנייה, המבקש טען בבקשתו כי יש לו טענות כבדות משקל כנגד האישום וסיכויי הצלחתו גבוהים במיוחד. טענה זו לא פורטה ואף לא נתמכה בתצהיר. בבקשה לביטול פסק דין בהיעדר על המבקש לפרוס את כל טענותיו ואין די בטענות עמומות וסתמיות, אשר אינן נתמכות בתשתית עובדתית כלשהי, כדי לבסס טענה כי דחיית הבקשה יהיה בה כדי לגרום עיוות דין למבקש. (ראה פסקה 11 לפסק הדין בפרשת **איטליא**)

באשר לחלופי הזמן מאז הגשת הבקשה ולטענת המבקש כי לולא "הטעות האיומה" היה המבקש מפקיד את רישונו זה מכבר, יתכן שכך הם פני הדברים, אולם אין למבקש להלין אלא על עצמו. המבקש הגיש בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו. מחובתו של המבקש לעקוב אחר המשך ההליך שנפתח בעניינו וכשם שלא פעל כנדרש ביחס להזמנה לדין, כך גם לא פעל ביחס לבקשתו לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו.

לאור כל האמור הבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר נדחית. מובהר למבקש כי עליו להפקיד את רישונו לאלתר שכן על אף היותו פסול מנהיגה, פסילתו לא תימנה כל עוד לא הופקד הרישיון במזכירות בית המשפט באילת.

ניתנה היום, כ"ד אייר תשע"ה, 13 מאי 2015, בהעדר הצדדים.